

รายการอ้างอิง

ภาษาไทย

- กอบกุล อิงคุทานนท์. ศัพท์วรรณกรรม. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จรินทร์ , 2539.
- คณะอักษรศาสตร์. วรรณคดีที่ศนา. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2538.
- เจตนา นาควัชระ. " คำพิพากษา ". ภาษาและหนังสือ 15 ปีซีไรท์ (เม.ย. 2535- มี.ค. 2536)
- เจตนา นาควัชระ. ทฤษฎีเบื้องต้นแห่งวรรณคดี. กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์พิมพ์เนศ, 2521.
- เจตนา นาควัชระ. ทางไปสู่วัฒนธรรมแห่งการวิจารณ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์ผู้จัดการ, 2538.
- เจตนา นาควัชระ. ทางอันไม่รู้จบของวัฒนธรรมแห่งการวิจารณ์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์เทียนวรรณ, 2530.
- เจตนา นาควัชระ. โทนีโอ เครอเกอร์ นครปฐม : คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร
- เจตนา นาควัชระ. แนวทางการประเมินคุณค่าวรรณคดีในวรรณคดีวิจารณ์เยอรมัน ฝรั่งเศส และอังกฤษ-อเมริกัน ในค.ศ. ที่ 20. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 2530.
- เจตนา นาควัชระ. เพื่อความอยู่รอดของมนุษยศาสตร์ : รวมบทความทางวิชาการ (2525-2532). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2532.
- เจตนา นาควัชระ. วรรณกรรมละครของแบร์ทอลท์ เบรคชท์ : การศึกษาเชิงวิจารณ์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด. 2525.
- ชลธิชา สัตยวัฒนา. เบิกฟ้าวรรณกรรม. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์นวลจันทร์. 2522.
- ชาติ กอบจิตติ. คำพิพากษา พิมพ์ครั้งที่ 22. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์หอน. 2536.

- ชาติ กอบจิตติ. จนตรอก. พิมพ์ครั้งที่ 14. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์หอน, 2539.
- ชาติ กอบจิตติ. พันธุ์หมาบ้า. พิมพ์ครั้งที่ 13. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์หอน, 2530.
- ชาติ กอบจิตติ. เวลา. พิมพ์ครั้งที่ 3. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์หอน, 2537.
- ชาติ กอบจิตติ. หมาเฝ้าลอยน้ำ. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์หอน, 2530.
- ชูศักดิ์ ภัทรกุลวณิช. คนกับหนังสือ. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สารคดี, 2536.
- ชูศรี ภัคดีเจริญชัย. "การวิจารณ์สังคมในบทละครเรื่อง วอยเซ็ค (Woyzeck) ของเกออร์ก บึชเนอร์ (Georg Buchner)". วารสารอักษรศาสตร์ (ม.ค. 2527.)
- ณรงค์ สินสวัสดิ์. ผู้นำการเมือง (Political Leadership). กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด , 2523.
- ดวงมณ จิตรจางค์. "ทัศนะบางประการต่อกองทราย ลมเหนือและปาหนาว และลูกพ่อ คนหนึ่ง (ถากไม้เหมือนหมาเลีย). ภาษาและหนังสือ 15 ปีที่แล้ว (เม.ย.2535-มี.ค. 2536)
- ดวงมณ จิตรจางค์. หลังม่านวรรณศิลป์. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์เทียนวรรณ,2528.
- ตรีศิลป์ บุญขจร. นวนิยายกับสังคมไทย พ.ศ. 2475-2500. กรุงเทพมหานคร : บางกอก การพิมพ์ , 2523.
- ธนู แก้วโอกาส. สงครามแห่งศตวรรษที่ 20. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ลोजิก , 2539.
- ธัญญา สังขพันธานนท์. ปรากฏการณ์แห่งวรรณกรรม. ปทุมธานี : สำนักพิมพ์นาคร, 2538.
- นพมาศ ศิริกายะ. ดูหนังดูละคร. แปลจากหนังสือของ Edward A. Wright. กรุงเทพมหานคร : คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2525.
- นฤดี กาญจนลักษณ์. วัฒนธรรมเยอรมัน. นครปฐม : ภาควิชาภาษาเยอรมัน คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร, 2529.
- นิธิ เอียวศรีวงศ์. ประวัติศาสตร์เยอรมัน. แปลจากหนังสือของ ฮูแบร์ตัส ฮู เลอเลนส์ไตน์.

- กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์สมาคมนักเขียนแห่งประเทศไทย,
2511.
- บุญยงค์ เกศเทศ. เลลลอดวรรณกรรมไทย. กรุงเทพมหานคร : โอ.เอส.พรีนติ้ง เฮ้าส์,
2536.
- เปลื้อง ณ นคร. ปริทรรศน์แห่งวรรณคดีอังกฤษ. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บำรุงสาสน์,
2529.
- ผุสดี ศรีเขียว, นฤมล. ง้าวสุวรรณและถนอมนวล โอเจริญ. ประวัติวรรณคดีเยอรมันเบื้องต้น
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช จำกัด, 2528.
- ผุสดี ศรีเขียว, นฤมล. ง้าวสุวรรณและถนอมนวล โอเจริญ. บทละครเรื่องคนดีแห่งเสฉวน
แปลจากเรื่อง Die gute Mensch von Sezuan ของ Bertolt Brecht.
- พจนานุกรมฉบับเฉลิมพระเกียรติ พ.ศ. 2530 กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์วัฒนาพานิช, 2530.
- พรสวรรค์ วัฒนางกูร. "แนวทางวรรณกรรมเยอรมันตั้งแต่ ค.ศ. 15-ปัจจุบันโดยสังเขป"
วารสารอักษรศาสตร์ (ม.ค.)
- พระเจ้าวรวงศ์เธอ กรมหมื่นนคราธิปกพงศ์ประพันธ์. วรรณไวทยากร. กรุงเทพฯ : โครงการตำรา
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 2514
- ราชบัณฑิตยสถาน. พจนานุกรมศัพท์วรรณกรรม : ภาพพจน์ ไวยากรณ์ และกลวิธีการ
ประพันธ์. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน, 2539.
- เริงศักดิ์ กำธร. วิเคราะห์ วิพากษ์ เห็นด้วย คัดค้าน เวลา รางวัลซีไรต์ปี 2537.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์บางหลวง, 2537.
- วัลยา วิวัฒน์ศร. การอ่านนวนิยาย. แปลจาก Pour hier le romon. ของ Jean-Pierre
GOLDDENSTEIN. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย , 2536.
- วิทย์ ศิวะศรียานนท์. วรรณคดีและวรรณคดีวิจารณ์. พระนคร : โรงพิมพ์ชวนพิมพ์.
2515.

- วิภา กงกะนันทน์   วรรณคดีศึกษา. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิชจำกัด,
2533.
- วิวัฒนาการการละครตะวันตก. กรุงเทพมหานคร : คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย
- สดชื่น ชัยประสาธน์   นวนิยายฝรั่งเศสยุคใหม่. แปลจาก The Franch Novel : From
Gide to Camus ของ แฌร์แมน แบร และมากาเรต ไกตัน.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์, 2526.
- สายทิพย์ นุกุลกิจ.   วรรณกรรมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพฯ : มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ
บางเขน, 2534.
- สุธา ศาสตรี.   วรรณคดีเปรียบเทียบ. กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิโครงการตำรา
สังคมศาสตร์และมนุษยศาสตร์, 2525.
- สุปราณี มุขวิจิตร.   ประวัติศาสตร์ยุโรปตั้งแต่ปี ค.ศ. 1815-ปัจจุบันเล่มที่ 1.
กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไอเดียนส์ไตร์.
- สุพรรณิ วราทร.   ประวัติการประพันธ์นวนิยายไทยตั้งแต่สมัยเริ่มแรกถึงพ.ศ. 2475.
กรุงเทพมหานคร : มูลนิธิโครงการตำราสังคมศาสตร์และ
มนุษยศาสตร์, 2519.
- สุภาณี ปิยพสุนทร.   ภูมิปัญญายอดผู้นำโลก. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์บีบีบุ๊ค , 2533.
- อนันต์ โอภฤษ.   สังเขปวรรณคดีอังกฤษ. แปลจากหนังสือของ ดร. อับเดลลา เอ.
เมตวัลลี. ปัตตานี : คณะอนุกรรมการส่งเสริมแต่งตำรามหาวิทยาลัย
สงขลานครินทร์ วิทยาเขตปัตตานี.
- อุดม รุ่งเรืองศรี   สภาพวรรณกรรมไทยปัจจุบัน. กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์
บูรพาสาสน์, 2533.
- อุ้น   "วัย 70 ของกินเทอร์ กราสส์ ". กรุงเทพธุรกิจ (26 ตุลาคม
2540).

ภาษาอังกฤษ

- A. Zis, T. Lyubimova, M. Ovsyannikov. Problems fo Contemporary Aesthetics.
Moscow : Radura Publisher, 1984.
- Chetana Nagavagara. Contemporary Literature from a Thai Perspective.
(Collected Articles 1978-1992.) Bangkok : Chulalongkorn
University Press, 1996.
- Egon G. Guba , Yvonna S. Lincold. Effective Evaluation. San Francisco : Jossey
Bass Publishers, 1981.
- George E. Wellworth. Modem Drama and the Death of God. Wisconsin : The
University of Wisconsin Press, 1986.
- Gunter Grass. Cat and Mouse. Translated by Ralph Manheim. Great
Britain : Hazell Watson & Viney Ltd. , 1981.
- Gunter Grass. Dog Years. Translated by Ralhp Manheim . Great
Britain : Hazell Watson & Viney Ltd. , 1981.
- J.A.Cuddon. The Penguin Dictionary of Literary Terms and Literary
Theory . England : Penguin Books . , 1991.
- Jan Kott. Shakespeare Our Contemporary. Translated by Boleslaw
Taboski. London : Methuen & Co,Ltd. , 1967.
- John Reddick. The " Danzig Trilogy " of Gunter Grass : A Study of the
Tin Drum, Cat and Mouse and Dog years. London :
Secker & Warburg, 1975.
- John W. Bender, H. Genne Blocker. Contemporary Philosophy of art : Reading
in Analytic Aesthetics. New Jersey : Prentice Hall,Inc.
1993.
- Malcolm Pasley. Germany a Companion to German Studies. London .

- Methuen & Co. Ltd. , 1972.
- Mitton C. Nahm. Reading in Philosophy of Art and Aesthetics. New Jersey : Prentice Hall,Inc. , 1975.
- Paul Konrad Kurze, S.J. On Modern German Literature Volume I. English translation by Sister Mary Frances MCarthy. Alabama : The University of Alabama Press, 1970.
- R. Peacock. Criticism and Personal Taste. Oxford : Clarendon Press, 1972.
- Rene Wellek. Theory of Literature. The United States of America : Harcourt, Brace & World , Inc.
- The American Heritage Dictionary. Boston : Houghton Mifflin Company Boston, 1982.

ภาษาเยอรมัน

- Alexander Ritter. Erläuterungen und Dokumente Günter Grass Katz und Maus. Stuttgart : Philipp Reclam jun. GmbH & Co.
- Bertolt Brecht. Der gute Mensch von Sezuan. Frankfurt : Suhrkamp Verlag, 1963.
- Dr.Leo Krellt und Dr. Leonhard Fiedler. Deutsche Literaturgeschichte. Bamberg : CC. Buchner Verlag, 1976.
- Duden Deutsches Universal Wörterbuch. Germany : Duden Verlag, 1989.
- Edgar Neis Erläuterungen zu Katz und Maus. Germany : C. Bange Verlag, 1995.
- Georg Büchner. Danton Tod.
- Gudrun Uhig. Auto Werk und Kritik Inhaltsangaben Kritiken und

- Textproblem für den Literaturunterricht Band I.
München : Max Hueber Verlag, 1974.
- Günter Grass Hundejahre. Darmstadt : Hermann Luchterhand Verlag ,
1974.
- Günter Grass. Katz und Maus. Darmstadt : Hermann Luchterhand
Verlag, 1974.
- Hanspeter Brode. Günter Grass. München : C.H. Beck Verlag, 1979.
- Hans-Peter Frank. Geschichte der deutschen Literatur von 1945 bis zur
Gegenwart. Stuttgart : Klett Verlag, 1983.
- Heinrich Vormweg. Günter Grass mit Selbstzeugnissen und
Bilddokumenten dargestellt. Germany :
Gesamtherstellung Clausen & Bosse , 1986.
- Horst Ruhiger. Komparatistik. Stuttgart : W. Kohlhammer GmbH , 1973.
- Horst Ruhiger. Literatur und Dichtung. Stuttgart : W, Kohlhammer
GmbH, 1973.
- Manfred Durzak. Der deutsche Roman der Gegenwart. Stuttgart : G.W.
Kohlhammer Verlag, 1971.
- Ralf Schnell. Geschichte der Deutschsprachigen Literatur seit 1945.
Germany : J.B. Metzler Verlag.
- Wolf Wuchterpfennig. Von den Anfängen bis zur Gegenwart. Stuttgart : Ernst
Klett Verlag.

ภาคผนวก ก.

ประวัติและผลงานของกินเทอร์ กราสส์

กินเทอร์ กราสส์เกิดเมื่อวันที่ 16 ตุลาคม ค.ศ. 1927 ที่เมืองดานซิก ประเทศโปแลนด์ กราสส์เรียนจิตรกรรมและประติมากรรมที่ Düsseldorf Academy of Art ต่อมาเขาเข้าร่วมกับ "กลุ่ม 47 " (Gruppe 47) ซึ่งนักเขียนชาวเยอรมันรุ่นใหม่จำนวนหนึ่งได้รวบรวมบรรดานักเขียนที่มีความคิดต่อต้านในเรื่องที่วรรณกรรมต้องมีหน้าที่รับใช้การเมืองดังนั้นพวกเขาจึงจัดตั้งกลุ่มนี้ขึ้นในปี ค.ศ. 1947 ต่อมาในปี ค.ศ. 1958 นวนิยายของเขาเรื่อง Die Blechtrommel ได้รับรางวัลจาก "กลุ่ม 47 " กราสส์เป็นคนที่มีความสามารถเนื่องจากเขาเป็นทั้งนักเขียนนวนิยาย กวี นักเขียนบทละคร นักเขียนสารคดี บรรณาธิการและนักเขียนบทละครที่มีผลงานต่าง ๆ มากมาย

ผลงาน

1956	กวีนิพนธ์	<u>Die Vözüge der Windhühner.</u>
1957	บทละครเรื่อง	<u>Onkel , Onkel.</u>
	บทละครเรื่อง	<u>Die bösen Köche.</u>
	บทละครเรื่อง	<u>Noch zehn Minuten bis Buffalo.</u>
	บทละครเรื่อง	<u>Hochwasser</u>
1958	ละครตลกเรื่อง	<u>Zweiunddreißig Zähne.</u>
1959	นวนิยายเรื่อง	<u>Die Blechtrommel</u>
1960	กวีนิพนธ์	<u>Gleisdreieck.</u>
1961	นวนิยายขนาดสั้นเรื่อง	<u>Katz und Maus.</u>
1963	นวนิยายเรื่อง	<u>Hundejahre.</u>
1965	สุนทรพจน์ทางการเมือง	<u>Dich singe ich , Demokratie.</u>
1966	บทละครโศกนาฏกรรมเรื่อง	<u>Die Plebejer proben den Aufstand.</u>

1967	กวีนิพนธ์	Ausgefragt
1968	บทพูด ความเรียง จดหมายเปิดผนึกและบทวิจารณ์เกี่ยวกับเรื่องความมั่นใจในตัวเอง	Über das Selbstverständliche.
1969	นวนิยายเรื่อง	Örtlich betäubt.
1971	กวีนิพนธ์	Gesammelte Gedichte.
1972	กวีนิพนธ์	Aus dem Tagebuch einer Schnecke.
1977	นวนิยายเรื่อง	Der Butt.
1979	นวนิยายเรื่อง	Das Treffen in Telgte.
1986	นวนิยายเรื่อง	Die Rättin.

ภาคผนวก ข.

ประวัติและผลงานของชาติ กอบจิตติ

ชาติ กอบจิตติเกิดเมื่อวันที่ 24 มิถุนายน พ.ศ. 2497 ที่บ้านริมคลองสุนัขหอน อ.เมือง จ.สมุทรสาคร บิดามารดาเป็นเจ้าของร้านขายของชำ เรียนชั้นประถมที่โรงเรียนบางป่อ เรียนชั้นมัธยมที่โรงเรียนปทุมคงคา ต่อมาเรียนวิทยาลัยเพาะช่างสาขาภาพพิมพ์ เคยทำอาชีพทำกระเป่า ควบคู่ไปกับการเขียนหนังสือ ปัจจุบันอยู่ที่บ้านกลางป่าในเขตรอยต่อจังหวัดลพบุรี สระบุรีและ นครราชสีมา และปัจจุบันทำไร่ข้าวโพดควบคู่ไปกับการเขียนหนังสือ

ผลงาน

2522	เรื่องสั้นกึ่งนวนิยายเรื่อง	ทางชนะ
2523	นวนิยายขนาดสั้นเรื่อง	จนตรอก
2524	นวนิยายเรื่อง	คำพิพากษา นวนิยายรางวัลซีไรต์ ปี 2525 นวนิยายยอดเยี่ยมงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ปี 2524
2526	เรื่องสั้นขนาดยาวเรื่อง	เรื่องกรรมดา
2527	รวมเรื่องสั้นชุดที่ 1	มีดสั้นประจำตัว
2530	นวนิยายขนาดสั้นเรื่อง	หมาเนาลอยน้ำ
2531	นวนิยายขนาดยาวเรื่อง	พันธุ์หมาบ้า
2532	รวมเรื่องสั้นชุดที่ 2	นครไม่เป็นไร
2536	นวนิยายเรื่อง	เวลา นวนิยายรางวัลยอดเยี่ยมงานสัปดาห์หนังสือแห่งชาติ ปี 2537
2539	บันทึกเรื่อง	บันทึกเรื่องไร้สาระของชีวิต
2539	เรื่อง	รายงานถึงทพณฯ นายกรัฐมนตรี

ภาคผนวก ค.

เรื่องย่อ หมาเนาที่ลอยน้ำ

เรื่องของคุณที่หลับใหลในขณะที่ขับรถจึงทำให้เกิดอุบัติเหตุชนกับรถสองคัน รถคันแรกเป็นรถของหมอและรถคันที่สองเป็นรถแท็กซี่ซึ่งผู้โดยสารเป็นครอบครัวหนึ่งที่กำลังเดินทางไปกินเลี้ยงฉลองงานรับปริญญาของหลานสาว สำหรับอุบัติเหตุในครั้งนี้คุณต้องจ่ายเงินจำนวนมากเป็นค่าทำขวัญ ค่ารักษาพยาบาลและค่าซ่อมรถให้กับผู้เสียหายเหล่านี้ซึ่งคุณถูกเอารัดเอาเปรียบจากคนกลุ่มนี้มากเกินไป นอกจากคนกลุ่มนี้ที่เอาเปรียบคุณแล้วยังมีบุคคลที่คุณคิดว่าเขาเป็นคนดีและช่วยเหลือคุณอย่างจริงใจนั่นคือ ตำรวจและคนที่อยู่ซ่อมรถ แต่ในที่สุดคุณต้องผิดหวังเพราะบุคคลทั้งสองได้ร่วมกันเอาเปรียบและช่วยกันขูดรีดคุณด้วยนั่นคือ คนที่อยู่ซ่อมรถได้คิดค่าซ่อมรถของคุณแพงกว่าราคาที่ได้ตกลงกันไว้โดยเขาให้เหตุผลว่าเขาต้องแบ่งเปอร์เซ็นต์ค่าซ่อมรถของคุณให้ตำรวจที่หาลูกค้ำมาให้เขาด้วย ยิ่งไปกว่านั้นที่ทำงานของคุณยังมีปัญหาเนื่องจากเพื่อนของคุณจะขอถอนหุ้นที่พวกเขาร่วมลงทุนกับคุณในการก่อตั้งบริษัทโฆษณาเล็กๆขึ้นซึ่งเพื่อนของคุณให้เหตุผลกับคุณว่าเขาจะไปทำงานกับบริษัทอื่นที่มีรายได้มากกว่านี้ เนื่องจากเพื่อนของคุณกำลังมีลูกดังนั้นเขาจึงต้องสร้างฐานะและความมั่นคงในชีวิตเพื่อลูกของเขา ในตอนจบของเรื่องขณะที่คุณไปเยี่ยมพ่อแม่ที่ต่างจังหวัดนั้นคุณได้เห็นภาพของอีกาที่กำลังลุ่มหลงซากหมาเนาที่ลอยอยู่ในน้ำ และในขณะที่คุณขับรถกลับกรุงเทพฯนั้นคุณได้หวนคิดถึงภาพของหมาเนาซึ่งมันเข้ากันได้กับสภาพของตัวคุณกับเหตุการณ์ของอุบัติเหตุรถยนต์ที่ผ่านมา ดังนั้นคุณจึงเกิดคำถามถามตัวเองว่าคุณจะเป็นอะไรระหว่างอีกาและหมาเนา ? ในการดำเนินชีวิตต่อไปในสังคมปัจจุบัน

เรื่องย่อ คำพิพากษา

เรื่องราวของฟักซึ่งเคยเป็นบุคคลตัวอย่างของหมู่บ้านทั้งในเรื่องความกตัญญูรู้คุณพ่อและการยึดมั่นในคำสอนของศาสนา เขาเป็นคนหนุ่มที่ขยันและมีความคิด แต่ต่อมาเมื่อพ่อเขาตายนั้นเขาจำเป็นต้องคอยดูแลและอยู่ร่วมกับนางสมทรงภรรยาใหม่ที่สติไม่ดีของพ่อจึงทำให้เกิดข่าวลือในทางผู้สาวระหว่างเขาและนางสมทรงซึ่งคนส่วนใหญ่ในหมู่บ้านเชื่อข่าวลือนั้นแม้ว่าเขาจะพยายามอธิบายความจริงเท่าใดก็ไม่มีใครเชื่อ จะมีก็แต่ลุงไซ้ที่เป็นสัปเหร่อที่เชื่อเขาเพราะลุงไซ้เป็นบุคคลอีกคนหนึ่งที่ถูกรังเกียจจากคนทั้งหมู่บ้านเพียงเพราะว่าเขามีอาชีพเป็นสัปเหร่อ เหตุการณ์ครั้งนี้มีผลทำให้ฟักเริ่มดื่มเหล้าเพราะเขาเชื่อว่าเหล้าสามารถทำให้เขาลืมความทุกข์ได้และเหล้ายังเป็นเพื่อนแท้ของเขาอีกด้วย ต่อมาเมื่อเขาไปขอเบิกเงินที่เขาฝากไว้กลับครุใหญ่เพื่อเอาไปทำบุญบังสกุลกระดุกให้พ่อเขานั้นครุใหญ่กลับปฏิเสธว่าเขาไม่เคยรับฝากเงินของฟักไว้เลย เหตุการณ์ในครั้งนี้นำให้เขาเสียใจมากเขาจึงประณามความเลวของครุใหญ่ให้คนทั้งหมู่บ้านได้รับรู้ แต่ไม่มีใครเชื่อว่าสิ่งที่เขาพูดเป็นความจริงเลยเพราะครุใหญ่เป็นคนที่มียศเสียงเกียรติยศและฐานะเงินทองทั้งยังเป็นบุคคลที่คนทั้งหมู่บ้านนับหน้าถือตา ดังนั้นคนที่ถูกคนทั้งหมู่บ้านประณามกลับเป็นฟักมีใช้ครุใหญ่ทั้งนี้เพราะคนทั้งหมู่บ้านเชื่อว่าฟักโกหกเนื่องจากครั้งหนึ่งเขาเคยผิดสัญญาที่ให้ไว้กับหลวงพ่อบอกว่าเขาจะเลิกดื่มเหล้าแต่เขาทำไม่ได้และกลับไปดื่มเหล้าอีก ในที่สุดเขาตายเพราะดื่มเหล้ามากเกินไปวิ่งการตายของเขานั้นทำให้คนทั้งหมู่บ้านดีใจเพราะเขาคือว่าหมู่บ้านของเขาจะได้สิ้นคนเลวๆซักที

หลังจากที่ฟักตายนางสมทรงถูกคนในหมู่บ้านจับตัวส่งโรงพยาบาลบ้าในกรุงเทพฯ และศพของฟักถูกนำไปใช้ในการทดลองเตาเผาศพอันใหม่ซึ่งการเผาศพฟักในครั้งนั้นกลับทำให้ครุใหญ่กลายเป็นบุคคลที่น่าายกย่องยิ่งขึ้นในสายตาของคนทั่วไปเพราะดูเหมือนว่าเขาไม่ถือโกรธฟักที่ด่าว่าและประณามเขาในขณะที่ฟักยังมีชีวิตอยู่ เนื่องจากเขาเป็นคนจัดงานศพและเผาศพให้ฟัก ด้วยเหตุนี้จึงมีแต่ลุงไซ้เท่านั้นที่มองเห็นว่าครุใหญ่ไม่ใช่คนดีเหมือนที่ฟักเคยบอกเอาไว้

เรื่องย่อ จนตรอก

เรื่องราวของความล้มเหลวในการดำเนินชีวิตของครอบครัวคนจนครอบครัวหนึ่งโดยมีบุญมาเป็นหัวหน้าครอบครัว บุญมาต้องการที่จะมีบ้านเป็นของตัวเองไม่ใช่เช่าบ้านอยู่เหมือนในขณะนี้ เขาจึงขอกู้เงินล่วงหน้าจากเจ้าแก่เพื่อที่จะนำเงินก้อนนั้นมาปลูกบ้าน การกู้เงินของเขาในครั้งนี้เป็นสาเหตุสำคัญที่ทำให้ครอบครัวของเขาต้องประสบความหายนะเนื่องจากเขาต้องไปทำงานในเรือประมงของเจ้าแก่เพื่อเป็นการใช้หนี้ดังนั้นเขาจึงต้องออกทะเลเป็นเวลานานและไม่ได้กลับบ้าน ดังนั้นบุญจึงต้องออกไปรับจ้างล้มไม้เพื่อหารายได้ให้กับครอบครัวแต่โชคร้ายที่บุญถูกกลุ่มจิกโกทำร้ายเพื่อเอาเงิน การที่บุญถูกทำร้ายครั้งนี้ทำให้บุญไม่สามารถเดินได้ แม่จึงจำเป็นต้องออกไปทำงานนอกบ้านและในการไปทำงานครั้งนี้ของแม่แม่ไปมีคนสัมพันธ์ฉันท์คู่สาวกับชายอื่นจนมีท้องและบุญมารู้เรื่องนี้เขาโกรธมากถึงขั้นตบตีแม่ทำให้แม่หนีออกจากบ้าน ต่อมาบุญมารู้ว่าสีดา ลูกสาวมีความสัมพันธ์กับชายหนุ่มคนหนึ่งที่อยู่ในละแวกบ้านเพราะออกลูกชายของเขามาบอกทำให้เขาโกรธสีดามากจึงตบตี ด่าว่าและไล่สีดาออกจากบ้าน หลังจากนั้นเขาได้กลับไปทำงานที่เรือประมงอีกครั้งแต่ในครั้งนี้เขาโชคร้ายเนื่องจากเรือของเขาถูกจับเพราะเข้าไปจับปลาในประเทศพม่าจึงทำให้เขาติดคุกอยู่ในประเทศพม่า 6 เดือน ในระหว่างที่เขาติดคุกอยู่นั้นบุญได้รับบาดเจ็บเนื่องจากน้ำข้าวที่กำลังเดือดหกรดขา เมื่อออกมาพบเขาจึงตัดสินใจไปขโมยเหล็กกับเพื่อนเพื่อที่จะนำเงินมารักษาขาบุญแต่โชคร้ายที่เขาและเพื่อนถูกจับและติดคุก เมื่อปู้รู้ข่าวเรื่องออกติดคุกบุญ เสียใจมากจนตัดสินใจฆ่าตัวตายเพราะคิดว่าบุญเป็นต้นเหตุที่ทำให้ออกติดคุกและทำให้ครอบครัวของบุญมาต้องแตกแยกเพราะบุญออกจากต่างจังหวัดและมาขอมาอยู่ด้วยซึ่งก่อนที่บุญจะฆ่าตัวตายเขาได้นำดาหลานชายคนเล็กไปฝากไว้กับเพื่อนบ้าน ต่อมาเมื่อบุญมาออกจากคุกและกลับมาบ้านเขาเสียใจมากเมื่อทราบเหตุการณ์เลวร้ายต่างๆที่เกิดขึ้นในขณะที่เขาติดคุก เขาจึงคิดฆ่าตัวตายพร้อมกับดา เนื่องจากเขารู้สึกว่าเหตุการณ์เลวร้ายต่างๆที่เกิดขึ้นกลับครอบครัวของเขามีสาเหตุ มาจากการที่เขาอยากมีบ้านเป็นของตัวเอง เขาจึงไปซื้อยาเบื่อหนูมาละลายน้ำให้ด่าลูกชายคนเล็กและตัวเขากิน แต่เขากลับรอดชีวิตมาได้เพราะแพทย์ช่วยล้างท้องให้เขาแต่เขาต้องติดคุกเนื่องจากเขาเจตนาฆ่าด่าและตัวเองและตลอดเวลาที่เขาติดคุกนี้เขาประสบแต่ความทุกข์ทรมานใจเพราะความรู้สึกผิดของเขา

เรื่องย่อ เวลา

ในเรื่องนี้ผมซึ่งมีอาชีพเป็นผู้กำกับภาพยนตร์ได้ไปดูละครเวทีเรื่องหนึ่งที่แสดงให้เห็นถึงชีวิตความเป็นอยู่ของคนชราในสถานสงเคราะห์คนชราแห่งหนึ่ง ในเรื่องนี้แสดงให้เห็นถึงกิจวัตรประจำวันของคนชราและคนดูแลตั้งแต่เช้าตื่นนอน ล้างหน้า อาบน้ำ ทานข้าวและนอนซึ่งบนเวทีนั้นมีคนแก่หลายประเภทมีทั้งที่ช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ต้องมีคนทำให้ทุกอย่างโดยจะมีคนที่ทำหน้าที่นี้ คือ อุบลและลำเจียก และมีคนชราที่พอจะช่วยเหลือตัวเองได้บ้าง นอกจากการแสดงให้เห็นถึงการดำเนินชีวิตในแต่ละวันของคนชราแล้วยังมีการอธิบายให้ทราบถึงภูมิหลังของชีวิต คนแก่แต่ละคน เช่น ยายทับทิมถูกลูกพามาอยู่ที่นี้และต่อมาลูกๆของนางโกรธที่นางให้สัมภาระและบอกชื่อของพวกเขาทำให้พวกเขาอายุมากและไม่มาเยี่ยมนางอีกเลยจะมีก็แต่เล็กลูกชายปัญญาอ่อนของนางที่มาเยี่ยมนางเสมอแต่ตอนนี้เขาไม่ได้มาเยี่ยมนางหลายวันแล้วจึงทำให้นางเป็นห่วงและเฝ้ารอเขา ยายนวลมาอยู่ที่นี้เพราะสงสารลูกชายที่พิการและคิดว่าการมาอยู่ที่นี้อย่างน้อยนางอาจสามารถเก็บเงินและสิ่งของที่มีผู้ใจบุญมาบริจาคให้นางเอาไว้ให้ลูกและหลานนางได้บ้าง ยายบุญเรือนที่มีเชื้อสายผู้ดีเก่าแต่ต้องมาอยู่ที่นี้เพราะคนที่บ้านตายหมดแต่นางจะเป็นทุกข์มากถ้ามีใครไม่เชื่อว่านางเคยรวยมาก่อน ยายสอนผู้ที่เข้าใจชีวิตมากที่สุดและดูเหมือนว่าตลอดเวลา ยายกำลังค้นหาบางสิ่งที่สำคัญในชีวิตของนางในที่สุดนางก็ค้นพบนั่นคือสังขารแห่งชีวิตซึ่งนางค้นพบขณะที่นางกำลังดูศพของยายอยู่ยายแก่ที่อยู่สถานสงเคราะห์เดียวกับนางซึ่งยายอยู่นั้นช่วยเหลือตัวเองไม่ได้ นอกจากนี้ยังมีตาแก่ที่เป็นบ้าเพราะถูกหลานโกงสมบัติตลอดเวลาได้แต่ตะโกนคำว่า “ไม่มีอะไร ไม่มีอะไรเลยจริงๆ” ในขณะที่ผมกำลังดูละครเวทีนั้นเขารู้สึกว่าเรื่องราวที่ดำเนินไปของละครเรื่องนี้เนิบช้าและน่าเบื่อ ดังนั้นเขาจึงคิดเรื่องต่างๆไปเรื่อยเรื่อยเช่น คิดว่าถ้าเขานำละครเรื่องนี้ไปทำเป็นภาพยนตร์เขาจะทำเช่นไร หรือบางครั้งเรื่องราวที่เกิดขึ้นบนเวทีได้กระตุ้นให้ผมคิดถึงชีวิตที่ผ่านมาของเขาโดยเฉพาะความรู้สึกผิดในเรื่องการตายของลูกสาวเขา เพราะเขาไม่เคยดูแลเลี้ยงดูเธอเลยเพราะเขาต้องทำงานหรือแม่งานศพของลูกเขาก็ไม่ได้ไปเพราะจิตใจจะยังไปกว่านั้นเขายังคิดถึงชีวิตที่ล้มเหลวและเต็มไปด้วยความสิ้นหวังของเขาในช่วงแรกๆที่ลูกสาวและภรรยาของเขาตายจากเขาไปในระยะเวลาที่ไล่เลี่ยกัน

เรื่องย่อ พันธุ์หมาบ้า

เรื่องราวชีวิตของเพื่อนผูกพันและอยู่ร่วมกัน คบกันด้วยความรักและความเข้าใจซึ่งคนในกลุ่มนี้ส่วนใหญ่มักจะเป็นคนที่มีปัญหาทางครอบครัว เช่น ทัยมีปัญหาเกี่ยวกับเตี้ยเนื่องจากเตี้ยต้องการให้เขาทำการค้าแต่เขาต้องการเรียนหนังสือต่อมาเขาต้องออกจากโรงเรียนเพราะครูจับได้ว่าเขาแอบขโมยไปโรงเรียนเพื่อพิสูจน์ให้เพื่อนเห็นว่าเขามีแต่เขาไม่สู้บ นอกจากนั้นเขายังทะเลาะกับเตี้ยรุนแรงจนหนีออกจากบ้านเพราะเตี้ยทำลายกีตาร์ที่เขาทำงานเก็บเงินมาซื้อ หลังจากนั้นเขาและเตี้ยเข้าใจกันเพราะเตี้ยชี้ให้เห็นว่าเขาถูกเพื่อนที่ร่วมลงทุนทำเสื้อผ้าชื้อยั้งโงงและก่อนที่เตี้ยจะตายเตี้ยได้สอนเขาเรื่องการทำการค้า นอกจากนี้เตี้ยยังยกบ้านทองให้เขา ทัยช่วยแม่และพี่สาวทำร้านทองไม่นานเขาได้ขอแม่ไปทำร้านอาหารเพราะเป็นความใฝ่ฝันของเขาตั้งแต่เขาเล่นดนตรีและเจอพวกเพื่อนของเขา ขณะที่เขาทำร้านอาหารเขาได้พบตาและได้แต่งงานกับเธอจนเขาและเธอมีลูกด้วยกันหนึ่งคน ต่อมาเขาและตามีปัญหากันเพราะเขาไปมีความสัมพันธ์ฉันท์ชู้สาวกับเด็กเสิร์ฟในร้านและเขายังติดกัญชาแต่ปัญหาของเขาก็แก้ไขได้เพราะเพื่อนๆช่วยเหลือโดยเฉพาะอย่างยิ่งอ๊อดได้ ในที่สุดเขาตัดสินใจกลับไปอยู่กรุงเทพฯกับลูกและภรรยา นอกจากนี้ยังมีเรื่องของอ๊อดได้ที่เขามีปัญหากับพ่อนับตั้งแต่พ่อมีภรรยาใหม่เพราะเขาคิดว่าพ่อไม่รักเขาแล้วเขาจึงทุ่มเทความรักที่มีทั้งหมดให้เพื่อนซึ่งเป็นสาเหตุให้เขาต้องหนีออกจากบ้านเพราะไปยิงคนเพื่อแก้แค้นให้เพื่อน นับตั้งแต่ที่เขาออกจากบ้านในครั้งนั้นเขาก็แทบไม่ได้กลับไปบ้านอีกเลย ต่อมาเขาติดคุกเพราะมีผิงขาวในครอบครองและติดผิงขาว เมื่อออกจากคุกเขาก็กลับไปหาพ่อซึ่งการกลับไปครั้งนี้ทำให้เขาและพ่อเข้าใจกันมากขึ้นว่าพ่อยังรักเขาอยู่เสมอ นอกจากนี้เขาสามารถเลิกได้เพราะเพื่อนๆ กลุ่มที่เขาคบอยู่นี้คอยเป็นกำลังใจในขณะที่เขาต่อสู้เพื่อที่จะเลิกมัน ยิ่งไปกว่านั้นเพื่อนๆยังสอนให้เขาทำกระเปาหนังซึ่งมันได้กลายเป็นอาชีพจนทำให้เขาสามารถเปิดร้านทำกระเปาหนังเป็นของตนเองที่ภูเก็ตได้สำเร็จ นอกจากนี้ยังมีล้านที่มีปัญหากับแม่เพราะตลอดเวลาที่เขาพบกับแม่เขาจะถูก...ม่อต่อว่าตลอดเวลาเรื่องเรียนไม่จบมหาวิทยาลัยเพราะติดเหล้า แต่ในที่สุดเขาและแม่สามารถเข้าใจกันได้ในงานศพของพ่อและการช่วยเหลือของเพื่อนที่ช่วยกันบังคับให้เขากลับมาร่วมงานเพราะทำให้เขาได้รู้ว่าแม่ไม่ใช่คนแข็งแแกร่งเหมือนที่เขาคิดแต่แม่เป็นคนอ่อนแอและต้องการคนดูแล ดังนั้นเขาจึงตัดสินใจกลับมาอยู่เป็นเพื่อนแม่ คนกลุ่มนี้แม้ว่าบางครั้งพวกเขาดำเนินชีวิต

และแต่งตัวต่างออกไปจากคนทั่วไปในสังคมจนถูกมองว่าเป็นพวกแปลกประหลาด จนบางครั้ง
พวกเขาถูกเรียกว่า ฮิปปี แต่สิ่งหนึ่งที่เชื่อมโยงให้พวกเขามาอยู่ด้วยกันคือความรัก ความเข้าใจที่
พวกเขามอบให้แก่กันเสมอมา

เรื่องย่อ Katz und Maus

เรื่องราวของเด็กวัยรุ่นชื่อ Joachim Mahlke เขากำพร้าพ่อเพราะพ่อเขาตายพร้อมกับพนักงานดับเพลิงคนหนึ่งเนื่องจากช่วยดับไฟไหม้ที่หั่วรถจักร เขาอาศัยอยู่กับแม่และป้าที่เมืองดานซิก ประเทศโปแลนด์ ขณะที่เขาอายุ 14 ปีสงครามโลกครั้งที่ 2 เกิดขึ้นช่วงเวลานั้นเขายังไม่สามารถว่ายน้ำและขี่จักรยานได้ แต่ต่อมาเขาฝึกว่ายน้ำและดำน้ำอย่างหนักจนทำให้เขาเก่งที่สุดในโรงเรียน สาเหตุที่เขาทำเช่นนี้เพราะเขามีความผิดปกติคือมีลูกกระเดือกขนาดใหญ่และมีรูปร่างคล้ายหนูซึ่งได้กลายเป็นจุดสนใจของคนทั่วไป ดังนั้นเขาจึงพยายามหาสิ่งของต่าง ๆ มาห้อยคอเพื่อเบี่ยงเบนความสนใจของคนทั่วไป เช่น ไขขวง เหยี่ยวรูปพระแม่มารีหรือ Pompom ที่ทำจากไหมพรมซึ่งต่อมาเด็กวัยรุ่นทั่วเยอรมันห้อย Pompom ตามเขา การที่เขาว่ายน้ำและดำน้ำเก่งนี้ทำให้กลุ่มเพื่อนๆ ของเขาเรียกเขาว่า "Mahlke ผู้ยิ่งใหญ่" พวกเขาไปว่ายน้ำเล่นกันเสมอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งที่เรือกวาดแร่ของโปแลนด์ที่จมและที่นั่น Mahlke มักจะดำลงไปเอาของในเรือที่จมขึ้นมาให้เพื่อนๆ ดูเสมอ เช่น เครื่องเล่นแผ่นเสียง เครื่องดับเพลิง อาหารกระป๋องและแผ่นป้ายต่างๆ ต่อมาเขาได้ให้เพื่อนๆ ของเขาช่วยย้ายสิ่งของของเขาจากบ้านมาไว้ในเรือที่จมเพราะเขาตัดสินใจที่จะอาศัยอยู่ในเรือที่จม ต่อมาเขาได้ไปเป็นทหารขณะที่เขาเป็นทหารนั้นเขาปฏิบัติงานได้ดีจนได้เหรียญกล้าหาญ หลังจากนั้นเขากลับมาที่โรงเรียนเนื่องจากครูใหญ่ต้องการให้เขาเล่าประสบการณ์ที่ผ่านมาของเขาให้รุ่นน้องฟัง การกลับมาในครั้งนี้ของเขานั้นเขาตัดสินใจที่จะไปใช้ชีวิตอยู่ในเรือที่จมโดยการช่วยเหลือของเพื่อนๆ คือ Pilenz เนื่องจาก Pilenz ได้ให้สัญญาว่าเขาจะเอาอาหารและที่เบ็ดกระป๋องมาให้ในตอนเย็นแต่ Pilenz ดิดูระไม่สามารถมาได้เขาจึงกลับมาหา Mahlke ในวันรุ่งขึ้นแต่ไม่ว่าเขาจะพยายามเรียก Mahlke อย่างไรเขาก็ไม่ขึ้นมาพบ หลังจากนั้น Pilenz ก็ไม่ได้ข่าวและไม่ได้พบ Mahlke อีกเลยไม่ว่าเขาจะพยายามหาเท่าไรในที่สุดเขาก็รู้ว่า Mahlke จะยังคงมีชีวิตอยู่หรือตายไปแล้ว

เรื่องย่อ Hundejahre

เรื่องราวของมิตรภาพและความผูกพันระหว่างคนสองคน คือ Eduard Amsel ลูกชายเจ้าของร้านขายของชำที่กำพร้าพ่อ เขาเป็นเด็กอ้วน มีกระต๋มหน้าและเป็นลูกครึ่งยิวซึ่งสิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้เขาถูกเพื่อนล้อเสมอมา แต่เขาเป็นเด็กฉลาดและมีความสามารถทางด้านการค้าและการทำหุ่นไม้ซึ่งเขาเริ่มทำหุ่นไม้กาขายมาตั้งแต่อายุ 10 ขวบ และเพื่อนของเขาชื่อ Walter Matern เขากำพร้าแม่และมีพ่อมีโรงสีและอยู่กับยายที่เดินไม่ได้ ความผิดปกติของเขาคือ เขาจะกัดฟันข้างซ้ายไปข้างขวาตลอดเวลาซึ่งสิ่งนี้เป็นกรรมพันธุ์ที่ถ่ายทอดมาตั้งแต่บรรพบุรุษ พวกเขาทั้งสองเล่น เรียนและตีปโตมาด้วยกัน ขณะที่พวกเขาอายุได้ 8 ขวบได้สัญญาว่าจะเป็นพี่น้องกัน โดยใช้มีดพกเป็นสัญลักษณ์ แต่ต่อมา Matern ได้โยนมีดพกที่เป็นสัญลักษณ์นั้นทิ้งไปในแม่น้ำวิสตุลาเพื่อต้องการเบียดเบียนจาก Amsel เพราะตลอดเวลาที่อยู่ด้วยกันเขารู้สึกว่าเขาตกเป็นทาสของ Amsel ต่อมาเมื่อเขาโตขึ้น Matern ไปเป็นทหาร แต่ Amsel ได้กลายเป็นคนจัดเวทีและสร้างหุ่นที่ใช้ในละคร ในวันคริสต์มาสปีหนึ่งขณะที่ Amsel กำลังทำหุ่นทหาร 9 ตัวนั้นได้มีคนกลุ่มหนึ่งมาทำลายหุ่นและทำร้ายเขาซึ่งเขาจำได้ว่าหนึ่งในคนกลุ่มนั้น คือ Matern ในการถูกทำร้ายครั้งนี้ทำให้ฟันของเขาหักหมดปากและหลังจากที่เขาถูกทำร้ายเขาออกจากเมืองและเปลี่ยนชื่อเป็น Goldmund ต่อจากนั้นเขาได้ตั้งคณะละครขึ้นซึ่งคนส่วนใหญ่จะรู้จักเขาในนามของ Haseloff และเมื่อเขาไปทำเหมือนที่ Hannover เขาใช้ชื่อว่า Brauxel ส่วน Matern เมื่อทำร้าย Amsel แล้วหลังจากนั้นไม่นานเขาถูกสอบสวนและถูกไล่ออกจากกองทัพเนื่องจากเขาได้ขโมยเงินเพื่อนทหารด้วยขณะในตอนที่ดื่มเหล้าเมา หลังจากนั้นเขากลายเป็นแสดง ต่อมาเมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 จบลงเขาได้พบกับสุนัขตัวหนึ่งซึ่งเขาเรียกมันว่า Pluto ซึ่งจริงๆ แล้วสุนัขตัวนี้เป็นสุนัขของฮิตเลอร์ชื่อ Prinz ที่ชาวเมืองมอบให้เขาในวันเกิดแต่มันได้หายไป เขาและสุนัขตัวนั้นได้เดินทางไปทั่วเยอรมันตะวันตกเพื่อที่จะตัดสินลงโทษคนกลุ่มหนึ่งที่มีส่วนในการพิจารณาและทำให้เขาต้องออกจากความเป็นทหาร ต่อมาเขาได้ไปทำรายการวิทยุรายการหนึ่งซึ่งเป็นรายการเด็กและมีคนนิยมฟังมาก ครั้งหนึ่งเขาได้รับเชิญไปให้สัมภาษณ์ในรายการวิทยุรายการหนึ่งซึ่งรายการนี้เองที่ทำให้เขาต้องยอมจำนนว่าเขาเป็นผู้หนึ่งที่มีส่วนในการทำร้าย Amsel และรายการนี้ได้เปิดเผยให้รู้ว่าเขาและฮิตเลอร์เกิดวันเดียวกันและเลี้ยงสุนัขตัวเดียวกัน หลังจากที่เขาก่อรายการวิทยุไม่นานเขาได้

พบกลับ Amsel และเขาได้ไปที่ชมเหมืองของ Amsel ด้วย ขณะที่ดูเหมืองอยู่นั้น Matern รู้สึกอยู่ตลอดเวลาว่าในเหมืองแห่งนี้เหมือนกับนรกเนื่องจากมันร้อนมาก แต่หลังจากที่ขึ้นมาจากการดูเหมืองและได้อาบน้ำเขากลับรู้สึกว่าเขาเองกลายเป็นผู้บริสุทธิ์สะอาดอีกครั้งหนึ่ง

นอกจากเรื่องราวของคนทั้งคู่แล้วยังมีเรื่องราวความสัมพันธ์ของคนสามคนที่รู้จักกัน ตั้งแต่เด็กด้วยกันคือ Harry เป็นลูกพี่ลูกน้องกลับ Tulla พ่อของพวกเขาคือช่างไม้เหมือนกัน และตลอดเวลาตั้งแต่เล็กจนโต Harry ดูแลและช่วยเหลือ Tulla เสมอเนื่องจากเขา รักเธอมาก ต่อมาเมื่อเขาโตขึ้นเขาได้เป็นทหารและเข้าร่วมรบในสงครามโลกครั้งที่ 2 ด้วย สำหรับ Tulla นั้นเธอเป็นเด็กที่ไม่สวยและหน้าตาน่ากลัวเนื่องจากเธอมีฟัน 2 ซี่หน้าที่ใหญ่มากและเธอจะมีกลิ่นกายติดตัวตลอดเวลา เธอได้สูญเสียน้องชายคือ Konrad ไปขณะที่เธออายุ 6 ขวบเพราะเขาจมน้ำตาย และสูญเสียพี่ชายทั้งสองไปในสงครามโลกครั้งที่ 2 เมื่อเธอเป็นเด็กเธอมักจะเกลียด Jenny ตลอดเวลาเนื่องจาก Jenny เป็นเด็กที่อ้วนมากแต่ต่อมาเมื่อ Jenny ผอมลงและกลายเป็นคนสวยและเป็นที่ชื่นชอบของคนทั่วไปเนื่องจากเธอกลายเป็นนักบัลเล่ย์ที่มีชื่อเสียงทำให้ Tulla อิจฉาแต่เธอยอมถือกระเป่าและเดินตาม Jenny เนื่องจากเธอต้องการให้คนอื่น ๆ มองเธอเหมือนที่มอง Jenny ต่อมาเธอท้องและเธอคิดที่จะตั้งชื่อลูกของเธอว่า Konrad เพื่อที่จะเป็นตัวแทนของน้องชายเธอแต่เธอแท้งขณะที่เธอตั้งท้องได้ 2 เดือน ในที่สุดเธอได้สมัครงานเป็นคนตรวจตัวรถรางเนื่องจากเธอชอบกระโดดลงจากรถในขณะที่รถกำลังแล่น ส่วน Jenny เป็นลูกสาวของครูสอนประวัติศาสตร์และภาษาเยอรมันชื่อ Dr. Oswald Brunies พวกเขาได้อาศัยอยู่บ้านข้างๆครอบครัว Tulla และ Harry จึงทำให้พวกเขาสนิทกัน ต่อมา Dr. Oswald ถูกเกสตาโปจับตัวไปเนื่องจากเขาแอบขโมยกินลูกกวาดที่พรรคนาซีให้นำมาแจกเด็กและเขาไม่ติดธงสวัสติกะไว้หน้าบ้าน หลังจากการพิจารณาคดีเขาถูกส่งตัวไปอยู่ที่ค่ายกักกันที่ Stutthof และเขาตายที่ค่ายกักกันแห่งนี้ ดังนั้นเธอจึงอยู่ในความดูแลของครูสอนเปียโนชื่อ Felsner Imbs ต่อมา Goldmund มารับเธอและครูสอนเปียโนไปอยู่กับคณะละครของเขาที่เบอร์ลิน ก่อนที่เธอจะไปเธอได้สารภาพรักกับ Harry ซึ่งตลอดเวลาที่เธออยู่ที่เบอร์ลินเธอได้เขียนจดหมายมาหาเขาเสมอจนในที่สุดเมื่อเธอได้รับบาดเจ็บที่ขาเนื่องจากแรงระเบิดที่ถูกทิ้งลงมาที่โรงละครในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2 ทำให้เธอไม่สามารถเดินบัลเล่ย์ต่อไปได้อีกเธอจึงตัดสินใจเขียนจดหมายขอเลิกกับ Harry ต่อมาเธอกลายเป็นเจ้าของกิจการหลายอย่างในเบอร์ลินด้วยความช่วยเหลือจาก Haseloff

ภาคผนวก ง.

ประวัติของฮิตเลอร์

อดอล์ฟ ฮิตเลอร์เกิดเมื่อวันที่ 20 เมษายน ค.ศ. 1889 ที่เมืองเบรานา (Braunau) ประเทศออสเตรีย บิดาชื่อ อลอยส์ ฮิตเลอร์ มารดาชื่อ คลารา โพเอลซ์ เมื่อเป็นเด็กอดอล์ฟไม่แข็งแรงจึงทำให้แม่ของเขากลัวว่าเขาจะเสียชีวิตตามที่เขาทั้ง 3 คนซึ่งตายไปตั้งแต่เยาว์วัย แต่เขาเติบโตขึ้นมาตามปกติโดยที่แม่เขาทั้งรัก ตามใจและเอาใจใส่ ทะนุทะนอมเขาเป็นพิเศษจึงทำให้เขาค่อนข้างเอาแต่ใจตนเอง เมื่อเขาอายุ 6 ขวบเขาถูกพาไปเข้าโรงเรียนครั้งแรกเมื่อวันที่ 1 พฤษภาคม ค.ศ. 1895 ซึ่งเขาพบว่าชีวิตของเขาเต็มไปด้วยความเป็นระเบียบวินัยมากขึ้นเพราะเขาต้องเรียนรู้และทำตามคำสั่งของโรงเรียน พ่อเขาเป็นคนเคร่งขรึม เจ้าระเบียบและอยู่บ้านตลอดเวลาทำให้บรรยากาศในบ้านไม่รื่นรมย์ซึ่งการที่พ่อเขาอารมณ์เสียนี้เองที่ทำให้ อลอยส์ จูเนียร์ ลูกชายคนโตหนีออกจากบ้านตั้งแต่อายุเพียง 14 ปีเท่านั้นและการกระทำในครั้งนี้ทำให้พ่อโกรธและผิดหวังมาก ดังนั้นเขาจึงหันมาเชียวเชียวอดอล์ฟซึ่งเป็นลูกชายคนโตที่สุดที่เหลืออยู่ พ่อของเขา นั้นชอบให้ลูกแข่งกันและลูกทุกคนต้องเชื่อฟังเขาโดยไม่มีการโต้แย้งซึ่งถือว่าเขามีลักษณะของเผด็จการภายในบ้านอย่างเต็มที่ ต่อมาในค.ศ. 1900 เอ็ดมันด์ลูกชายคนเล็กถึงแก่กรรมเพราะออกหัดทำให้ออดอล์ฟ กลายเป็นลูกชายคนเดียวที่จะสามารถรักษาวงศ์ตระกูลเอาไว้ ดังนั้นแผนชีวิตของอดอล์ฟจึงมีความสำคัญสำหรับครอบครัวมาก ในการเรียนชั้นมัธยมในออสเตรียนั้นมี 2 แบบ คือ แบบที่หนึ่งเรียนหนักไปทางวรรณคดีของกรีกและโรมันซึ่งต้องเรียนภาษาละตินด้วย เมื่อเรียนจบสามารถไปต่อกฎหมาย และแบบที่สองจะเรียนเน้นหนักไปทางวิชาการสมัยใหม่ซึ่งคล้ายๆกับการเตรียมตัวไว้เรียนเป็นวิศวกร สถาปนิกและแพทย์ พ่อของเขาเลือกให้เขาเรียนแบบที่สอง นอกจากนี้พ่อของเขายังอยากให้เขาเป็นข้าราชการเหมือนพ่อ แต่อดอล์ฟรังเกียจอาชีพข้าราชการมากและเขาอยากเป็นจิตรกรจึงทำให้เขาและพ่อขัดแย้งกัน

ปีแรกในการเรียนชั้นมัธยมศึกษาเขาเรียนตกในวิชาคำนวณและธรรมชาติวิทยาและแม่แต่วิชาวาดเขียนที่เขาชอบเขาก็ได้คะแนนไม่ดีเท่าไรซึ่งการที่เขาเรียนแย่งนี้มีส่วนเหตุหลายประการ

คือ เขาต้องมาอยู่ในสิ่งแวดล้อมใหม่ๆ มาตรฐานของโรงเรียนนี้สูงกว่าของโรงเรียนเก่าที่เขาเคยเรียนมา และการขัดแย้งอย่างรุนแรงระหว่างเขาและพ่อ ในที่สุดทำให้เขารู้สึกเกลียดพ่อของเขาเอง ซึ่งภายหลังเขาเคยพูดว่า “ ข้าพเจ้าไม่ได้รักพ่อเพราะฉะนั้นจึงกลัวเขามากขึ้นไปอีก ” ในช่วงชีวิตที่เขาเรียนมัธยมเป็นช่วงเวลาที่เขาถูกกดดันอย่างมากจนทำให้ร่างกายและจิตใจของเขาเติบโตช้ากว่าคนอื่น นอกจากนี้วิชาที่เขาชอบที่สุดคือ ประวัติศาสตร์ ครูที่สอนคือ Leopold Potsch ซึ่งเป็นคนที่ทำให้อดอล์ฟรู้จักถึงความยิ่งใหญ่ของคนเชื้อชาติเยอรมันในอดีต Potsch เป็นคนที่มีลักษณะชาตินิยมในเรื่องเผ่าพันธุ์เยอรมันซึ่งบางครั้งเขาถึงกับน้ำตาไหลด้วยความซาบซึ้งเมื่อพูดถึงถึงเรื่องราวในอดีตของคนเยอรมัน นอกจากนี้อดอล์ฟเลื่อมใสในความเห็นของพวก Pan-Germans ซึ่งเชื่อว่าคนเยอรมันมีความเก่งเหนือคนชาติอื่นและเห็นด้วยในความเชื่อที่ว่าสายเลือดเยอรมันเป็นสิ่งที่ทำให้คนเยอรมันเก่งกว่าและชาติเยอรมันเป็นมนุษย์เผ่าพันธุ์ดีกว่าชาติอื่นและเขาอยากให้คนชาติเยอรมันมารวมอยู่ในอาณาจักรเดียวกันทั้งหมด

ในเรื่องศาสนาทั้งพ่อและตัวเขาไม่ค่อยเลื่อมใส พ่อเขานับถือนิกายคาทอลิกแต่เขาไม่เลื่อมใสในศาสนาอย่างแท้จริงและค่อนข้างจะถูกพฤติกรรมต่างๆของพวกพระในนิกายนี้ ในเรื่องการต่อต้านยิวนั้นเมื่อสมัยเขาเป็นเด็กเขาไม่เคยมีความรังเกียจพวกยิวและพ่อของเขาก็ไม่รังเกียจพวกยิวเช่นกันเพราะพ่อของเขาเป็นคนหัวค่อนข้างก้าวหน้าและเห็นว่าการต่อต้านยิวเป็นเครื่องแสดงความคิดล้าหลังและด้อยการศึกษา แต่เขาเริ่มต่อต้านพวกยิวตั้งแต่อยู่ชั้นมัธยมเนื่องจากพวกยิวเป็นผู้ขยันขันแข็งและมีความสามารถทางการค้าจึงสามารถกุมการค้าไว้ในทุกๆแห่งที่ไปอยู่ แม้เวลาจะผ่านไปเป็นร้อยปีพวกเขาก็ยังคงความเป็นยิวอย่างแรงกล้า ความเชื่อประการหนึ่งของคนพวกนี้คือ ความเชื่อที่ว่าพระเจ้าเป็นเจ้าของเลือกชนชาติยิวให้มาประกาศเผยแผ่แก่คนทั่วโลกถึงการมีอยู่และอำนาจต่างๆของพระเจ้าของพวกเขาคล้ายกับว่าเป็นคนที่ต่างจากชนชาติอื่นทั่วโลก เพราะพวกเขาเป็นพวกเดียวที่พระเจ้าเลือกให้ทำหน้าที่นี้ ความสามารถทางการค้าบวกเข้ากับความไม่สามารถที่จะผสมกลมกลืนเข้ากับผู้คนที่ดินไปตั้งรกรากอยู่ทำให้พวกยิวถูกต่อต้านและถูกเกลียดชังโดยเจ้าของประเทศ

เมื่อพ่อของเขาเสียชีวิตในวันที่ 3 มกราคม ค.ศ. 1903 อดอล์ฟพบว่าชีวิตของเขาเปลี่ยนแปลงมากเนื่องจากพ่อผู้เป็นเผด็จการต่อชีวิตเขาได้ตายจากเขาไปแล้วจึงทำให้เขามีอิสรภาพมากขึ้นที่จะทำอะไรในครอบครัว แม้ว่าแม่ของเขาจะพยายามใช้ชีวิตแบบที่พ่อเขาเคยใช้ แต่เขาก็ไม่เกรงกลัวเหมือนที่เคยกลัวพ่อ การเรียนของเขาไม่ดีขึ้นเลยแต่เขาก็สอบผ่านมาเรื่อยๆและในเทอมสุดท้ายก่อนที่เขาจะจบปีการศึกษาของชั้นมัธยมเขาเลิกเรียนหนังสือ เมื่อออกจากโรงเรียนเขาใช้เวลาส่วนใหญ่อยู่คนเดียวนั่งฝัน อ่านหนังสือหรือวาดรูป เมื่อมีคนถามว่าเขาจะเป็นอะไรเขาตอบว่าเขาจะเป็นศิลปินผู้ยิ่งใหญ่และอดอล์ฟจะชลุกอยู่กับบ้านในตอนกลางวัน ตอนกลางคืนเขาออกเที่ยวกับเพื่อน แม่และเพื่อนบ้านอยากให้เขาหางานทำเพราะตอนนั้นเขาอายุ 18 ปีแล้ว แต่เขาก็อยากเป็นจิตรกรเป็นสถาปนิกอยู่นั่นเอง แต่เขาสอบเข้าสถาบันศิลปะเพื่อเรียนในสิ่งที่เขาต้องการไม่ได้

ต่อมาแม่ของเขาตายด้วยโรคมะเร็งในทรวงอกเมื่อวันที่ 21 ธันวาคม ค.ศ. 1907 เขาเชื่อว่าแม่เป็นคนเดียวในโลกที่เขารักและเชื่อว่ารักเขา การตายของแม่ทำให้เขาแทบช็อคและศพของเธอถูกฝังไว้ข้างศพของพ่อเขา หลังจากที่แม่ของเขาตายเขาย้ายไปอยู่ที่เวียนนาเพื่อที่จะเรียนในสถาบันศิลปะแต่เขาสอบไม่ได้โดยที่เขาบอกเหตุผลที่ทำให้เขาสอบไม่ได้กับเพื่อนของเขาว่า เพราะมีอาจารย์หน้าโง่ของสถาบันศิลปะที่มองข้ามความอัจฉริยะของเขาไปและเขาได้เริ่มประณามสถาบัน ประณามโรงเรียนมัธยมที่เขาเรียน รวมทั้งคนอื่นๆที่ทำให้ความฝันที่จะเป็นจิตรกรเอกพังทลายลงอย่างสิ้นเชิง เมื่อเข้าค่ายๆอารมณ์ดีขึ้น เขาบอกเพื่อนเขาว่าในที่สุดเขาต้องเป็นผู้ชนะและเขาต้องฝึกและเรียนสถาปนิกด้วยตนเองเพื่อเตรียมตัวไว้สำหรับอาชีพที่เขาเลือกที่จะดำเนินต่อไปในชีวิต

อดอล์ฟชอบอ่านหนังสือมากซึ่งบางส่วนเป็นหนังสือการเมืองและการต่อต้านชาวยิวที่มีทฤษฎีอธิบายความไม่ดีของพวกยิวและความด้อยกว่าในชาติพันธุ์ของชาวยิวซึ่งเมื่อเทียบกันชาติพันธุ์อารยันแล้วความด้อยกว่าเหล่านี้ของชาวยิวทำให้พวกเขาต้องการที่จะควบคุมสิ่งต่างๆ เช่น เศรษฐกิจ การเมือง สำหรับตัวอดอล์ฟแล้วเขาเริ่มสนใจการเมืองมากขึ้นซึ่งเขาไม่ชอบพวกสังคมนิยมเพราะพวกสังคมนิยมในสมัยนั้นไม่เห็นความสำคัญของประเทศ นอกจากนี้

พวกเขายังอยากให้ชนชั้นผู้ใช้แรงงานในทุกๆประเทศร่วมมือกันต่อสู้เพื่ออำนาจของพวกเขาโดยไม่คำนึงถึงชาติพันธุ์ซึ่งเขายอมรับไม่ได้ เขาคิดที่จะอพยพไปเยอรมันเพื่ออาจจะมีโอกาสให้เขาได้เข้าเรียนในสถาบันศิลปะของเยอรมัน ต่อมาเขาได้ย้ายไปอยู่ที่เมืองมิวนิคโดยเขาแจ้งไว้ว่าเขาเข้ามาทำอาชีพช่างทาสีและนักประพันธ์และเขาได้เขียนไว้ใน Mein Kampf หนังสือของเขาว่าที่เขาออกมาจากเวียนน่านั้นเพราะรัฐบาลออสเตรียในสมัยนั้นกดขี่คนชาติพันธุ์เยอรมัน แต่กลับให้ความคุ้มครองสนับสนุนคนที่ไม่ใช่ชาติพันธุ์เยอรมัน เช่นพวกเชคส์ ฮังการีเยน รูเทเนียส์ เซอร์บส์ โครแอทส์ โดยเฉพาะชาวยิวที่เขาเกลียดเป็นที่สุด เขาหวังว่าเขาจะได้มีโอกาสล้มประเทศออสเตรียและเอาไปรวมกับอาณาจักรเยอรมันให้เป็นอาณาจักรเดียวกัน แต่นักวิชาการบางคนสันนิษฐานว่าอดอล์ฟ ฮิตเลอร์ออกจากเวียนนาไปเยอรมันเพื่อหนีทหาร

สำหรับฮิตเลอร์นั้นเขาชื่นชอบกับการเกิดสงครามเนื่องจากเขาเมื่อชีวิตอันจำเจ ว่าเหวและ ไม่สมหวัง ในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 1 เขาได้ยื่นขอเป็นอาสาสมัครรบในกองทัพเยอรมันทั้งๆที่เป็นสัญชาติออสเตรีย และทางเยอรมันได้รับเขาเข้าเป็นทหารซึ่งเขาดีใจมากเพราะเขาถูกปฏิเสธจากสถาบันต่างๆมาหลายแห่ง เขารบด้วยความกล้าหาญและเขาได้รับเหรียญตรากล้าหาญ 2 ครั้งคือกางเขนเหล็กชั้น 2 เมื่อเดือนธันวาคม ค.ศ. 1914 และกางเขนเหล็กชั้น 1 เมื่อเดือนสิงหาคม ค.ศ. 1918 เขาถือว่าเขามีส่วนรับผิดชอบในสงครามและการแพ้ชนะของกองทัพทำให้ชีวิตเขามี จุดมุ่งหมายมากขึ้นกว่าที่จะเป็นคนที่ขาดความหมายต่อสังคมเหมือนที่เขาเคยเป็นมาแต่ก่อน ในสงครามครั้งนี้เขาเห็นว่าฝ่ายพลเรือนโดยเฉพาะนักการเมืองนั้นเหลวแหลกไม่เป็นกำลังหนุนที่ดีของฝ่ายทหาร และเขาคิดอยู่เสมอว่านักการเมืองเป็นผู้ทำให้เยอรมันแพ้มากกว่าฝ่ายทหาร เขาโทษชาวยิว พวกค้าสงครามและพวกคอมมิวนิสต์ซึ่งยุยงให้ทหารเลิกรบเพราะอ้างว่าประเทศไม่ควรมีความสำคัญเท่ากับการต่อสู้ของชนชั้นกรรมาชีพและเขายังโทษนักการเมือง พลเรือนซึ่งดีแต่พูด เขาเกลียดความคิดที่ว่าคนทุกชาติพันธุ์ไม่ควรถือความแตกต่างนี้เป็นเรื่องสำคัญ (เพราะเขาเห็นว่าชาติพันธุ์เยอรมันดีที่สุดและการไปผสมกับคนชาติพันธุ์อื่นจะทำให้เลือดอารยันเสียไป)

หลังสงครามโลกครั้งที่ 1 ฮิตเลอร์พยายามทำให้คนเยอรมันมีภาพพจน์เกี่ยวกับตัวฮิตเลอร์ว่าเป็นคนของประชาชน เป็นกรรมกรที่หาเช้ากินค่ำและเป็นทหารที่ต่อสู้เคียงบ่าเคียง

ไหล่กับทหารคนอื่นๆ ช่วงเวลาที่เขามาอยู่ที่เวียนนาในปี ค.ศ. 1908 จนถึงสงครามโลกครั้งที่ 1 เลิกในปี ค.ศ. 1918 นั้นนับว่าเป็นช่วงเวลาแห่งการเรียนรู้ที่สำคัญของฮิตเลอร์และเป็นช่วงที่ทำให้เขา เข้มแข็งขึ้นทั้งร่างกายและจิตใจและสอนให้เขารู้จักยืนบนขาของตัวเอง เป็นช่วงเวลาที่เขาค่อยๆ สร้างแนวคิดที่ติดแน่นอยู่กับเขาตลอดไปซึ่งแนวคิดนี้รวมถึงการรังเกียจชาวยิว การรังเกียจประชาธิปไตย รังเกียจความคิดแบบคอมมิวนิสต์และไม่เห็นความสำคัญของความเสมอภาคและสันติภาพ นอกจากนี้เขายังศึกษาการเมืองว่าทำอะไรที่จะได้มาซึ่งอำนาจและจะใช้อำนาจนั้นได้อย่างไร ความคิดต่างๆ เหล่านี้ได้มีอยู่ในตัวเขาอยู่แล้วและเมื่อเยอรมันยอมแพ้สงครามก็เป็นฉนวนสำคัญที่ทำให้เขาเล่นการเมืองเพื่อนำความคิดเขาทั้งหมดให้ออกมาเป็นการปฏิบัติเพื่อที่ว่าสังคมนจะได้เปลี่ยนแปลงไปในทางที่เขาต้องการ ยิ่งไปกว่านั้นสิ่งที่เขาเรียนรู้ในช่วงสงครามคือการโฆษณาชวนเชื่อซึ่งเขาจะใช้ประโยชน์อย่างมากในระหว่างที่เขาแสวงหาอำนาจ

เมื่อสงครามสงบเขาเป็นทหารต่อไปชั่วระยะเวลาหนึ่ง ต่อมาเขามีโอกาสได้เป็นผู้นำในพรรคการเมืองเล็กๆ ซึ่งต่อมาพรรคนี้ได้เปลี่ยนชื่อเป็น พรรคสังคมนิยมคนงานเยอรมันหรือพรรคนาซี (National Socialist German Worker's Party) ซึ่งกฎสำคัญของเขาคือ จะต้องเอามวลชนมาเป็นพวกให้ได้และความสำคัญของเขาคือ การพูดในที่ชุมชนซึ่งมีคนเรียนเขาว่า เดมากอก (demagogue) ที่ยิ่งใหญ่ที่สุดในโลก (เดมากอก หมายถึง นักพูดที่ไม่มีหลักการแน่นอน แต่สามารถทำให้มวลชนที่ฟังอยู่หลงใหล เลื่อมใสในคำพูดของเขาได้) เขาเชื่อว่าสำหรับนักการเมืองนั้นการพูดสำคัญว่าการเขียน เหตุผลของเขาคือ พลังที่ทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงอย่างมหาศาลทั้งทางการเมืองและศาสนามาจากความมหัสจรรย์ของการพูด มวลชนนั้นจะเชื่อและทำอย่างใดอย่างหนึ่งเพราะการพูดมากกว่าอย่างอื่น ในตอนแรกพรรคนาซีตั้งอยู่ที่เมืองมิวนิคโดยมีสวัสดิกะเป็นเครื่องหมายพรรค นโยบายของพรรคมีลักษณะชาตินิยมรุนแรง เมื่อมีสมาชิกเพิ่มขึ้นได้มีการขยายพรรคไปยังเมืองอื่นจนขยายไปที่กรุงเบอร์ลินในปี ค.ศ. 1921

ความผิดพลาดครั้งหนึ่งของฮิตเลอร์ระหว่างแสวงหาอำนาจ คือ การใช้กำลังเข้ายึดอำนาจรัฐบาลของรัฐบาเวเรียที่เมืองมิวนิค ในเดือนพฤศจิกายน ค.ศ. 1923 จนทำให้เขาถูกศาลตัดสินให้จำคุกเป็นเวลา 5 ปีจากการกระทำในครั้งนั้นแต่เขาติดคุกจริงๆ เพียงแค่ 9 เดือนซึ่งเรื่องราวของ

ฮิตเลอร์ในขณะที่เขาติดคุกนั้นถูกตีพิมพ์ไปทั่วเยอรมันจนทำให้เขากลายเป็นที่รู้จักของประชาชนทั่วไปและขณะที่เขาติดคุกอยู่นี่เองที่เขาเขียนหนังสือเรื่อง การต่อสู้ของข้าพเจ้า (Mein Kampf) ซึ่งเป็นหนังสือที่รวบรวมปรัชญาและอุดมการณ์ของฮิตเลอร์ไว้ หลังจากออกจากคุกฮิตเลอร์เห็นว่า การใช้กำลังไม่มีประโยชน์เขาจึงเปลี่ยนวิธีมาใช้ในการเลือกตั้งตามรัฐธรรมนูญและในการเลือกตั้งปี ค.ศ. 1933 พรรคนาซีได้คะแนนเสียงเกือบ 44 % ของคะแนนทั้งหมดซึ่งทำให้เขาได้รับการแต่งตั้งให้เป็นนายกรัฐมนตรี และเมื่อประธานาธิบดีอินเดนเบอร์เกอร์ถึงแก่กรรมเมื่อวันที่ 2 สิงหาคม ค.ศ. 1934 ฮิตเลอร์ได้รวมตำแหน่งทั้งสองเข้าด้วยกันในตำแหน่งใหม่ที่เรียกว่า ผู้นำ (Führer) และสิ่งที่เป็นอุดมการณ์ที่เขาปรารถนาที่จะทำเมื่อเขาเป็นผู้นำคือ การนำเยอรมันให้ยิ่งใหญ่ การรวมออสเตรียเข้ากับอาณาจักรเยอรมันและการทำลายพวกยิวและพวกคอมมิวนิสต์

เมื่อฮิตเลอร์ขึ้นสู่อำนาจอย่างเด็ดขาดเขาเริ่มละเมิดสนธิสัญญาแวร์ซายส์ด้วยการสร้างสมกำลังรบและเคลื่อนทัพเข้าเขตไรน์แลนด์ ต่อมาเขารวมออสเตรียเข้าเป็นส่วนหนึ่งของอาณาจักรเยอรมันซึ่งเป็นการรวมคนชาติพันธุ์เยอรมันเข้าในอาณาเขตเดียวกัน ต่อมาเขาหลอกให้อังกฤษและฝรั่งเศสยกแคว้นสโลวาเกียของเชโกสโลวาเกียให้เนื่องจากแคว้นนี้มีคนพูดภาษาเยอรมันอยู่มาก แต่ต่อมาฮิตเลอร์กับสังหารยึดเชโกสโลวาเกียทั้งประเทศ ต่อมาเขาโจมตีโปแลนด์ซึ่งการโจมตีโปแลนด์ในครั้งนี้ทำให้อังกฤษและฝรั่งเศสประกาศสงครามกับเยอรมันและทำให้สงครามโลกครั้งที่ 2 เกิดขึ้น ต่อมาเขาโจมตีเดนมาร์ก นอร์เวย์ เนเธอร์แลนด์ เบลเยียม ลักเซมเบิร์กและฝรั่งเศส แต่ต่อมาเมื่อเขาเข้ารบกับรัสเซียนั้นได้นำมาซึ่งความหายนะของเยอรมันในที่สุด เพราะภูมิประเทศของรัสเซียกว้างใหญ่ อากาศหนาวจัดและทหารรัสเซียต่อสู้อย่างทรหด และเมื่อปลายสงครามเมื่อเป็นที่แน่นอนแล้วว่าเยอรมันแพ้ แต่ฮิตเลอร์ยังสู้รบต่อไปจึงทำให้เมืองต่างๆของเยอรมันรวมทั้งเบอร์ลินถูกทำลายจนเกือบหมดสิ้น ชีวิตของประชาชนจำนวนมากต้องหายไปพร้อมกับการรบและเมื่อกองทัพรัสเซียบุกเข้าในกลางกรุงเบอร์ลินฮิตเลอร์ได้ฆ่าตัวตายพร้อมกับอีวา เบราน์ผู้หญิงคนเดียวที่เขาใกล้ชิดและเขาได้เข้าพิธีแต่งงานด้วยก่อนที่เขาจะฆ่าตัวตาย

เยอรมันสังหารชาวยิวไปหลายล้านคนในประเทศต่างๆที่ยึดได้อย่างโหดร้ายและตลอดระยะเวลาที่สงครามดำเนินไปด้วยความพ่ายแพ้ันฮิตเลอร์ไม่เคยที่จะตำหนิหรือยอมรับว่าเขาเอง

ที่ตัดสินใจผิด โดยเฉพาะอย่างยิ่งการเข้าพบกับรัสเซีย แต่เขามักจะโยนความผิดไปให้คนอื่นเสมอ นอกจากนี้ยังพบว่าฮิตเลอร์ชอบดูหนังคาบอวยมาก และชอบฟังเพลงคลาสสิกของบีโทเวน แวกเนอร์และวูล์ฟ โดยเฉพาะแวกเนอร์นั้นเขาชื่นชมว่าเป็นนักประพันธ์เพลงคลาสสิกชั้นยอดซึ่งฮิตเลอร์คิดว่าเป็นดนตรีที่ไพเราะที่สุดและไม่มีใครที่จะประพันธ์ได้ดีเท่า ยิ่งไปกว่านั้นเขายังภูมิใจในตัวแวกเนอร์เรื่องที่ว่าแวกเนอร์เพียงแต่ให้จารึกชื่อริชาร์ด แวกเนอร์ไว้ที่หลุมศพโดยไม่ต้องบรรยายถึงความสามารถของเขาและตำแหน่งหน้าที่ของเขาไว้ด้วยซึ่งฮิตเลอร์กล่าวว่า ผู้ยิ่งใหญ่ของเยอรมันก็มีลักษณะถ่อมตัวเช่นนั้น นอกจากนี้ก่อนที่เขาจะตายเขาได้ทำพินัยกรรมไว้ด้วย

พินัยกรรมของฮิตเลอร์

เนื่องจากข้าพเจ้ารู้สึกว่าคุณเจ้าไม่สามารถจะแต่งงานได้ตลอดระยะเวลาหลายปีแห่งการต่อสู้ดิ้นรนในหลายๆทาง ข้าพเจ้าตัดสินใจแล้ว ณ บัดนี้ก่อนที่ชีวิตของคุณเจ้าในโลกนี้จะสิ้นสุดลง ที่จะแต่งงานกับผู้หญิงซึ่งเป็นมิตรที่ซื่อสัตย์มาหลายปีและได้สมัครใจมาอยู่กับข้าพเจ้าในเมืองซึ่งถูกล้อมไว้เกือบทั้งหมด ทั้งนี้เพื่อที่จะได้ร่วมชะตากรรมกับข้าพเจ้าและด้วยคำร้องขอของเธอที่เธอต้องการที่จะตายในฐานะภรรยาของคุณเจ้า ความตายจะชดเชยสิ่งที่เราต้องขาดไปเพราะการตรากตรำทำงานรับใช้ประชาชนของคุณเจ้า

สิ่งทุกอย่างที่คุณเจ้ามีอยู่ขอมอบให้เป็นสมบัติของพรรค ถ้าพรรคต้องสูญหายไป ข้าพเจ้าขอมอบสมบัติให้แก่ประเทศเยอรมนี ถ้าประเทศเยอรมนีต้องสูญหายไปก็ไม่มีความจำเป็นที่ข้าพเจ้าจะต้องตัดสินใจในเรื่องนี้

ภาพวาดต่างๆซึ่งข้าพเจ้าได้เก็บรวบรวมไว้ตลอดหลายปีที่ผ่านมาไม่ใช่เพื่อเอาเป็นสมบัติส่วนตัว แต่ข้าพเจ้าประสงค์จะสร้างหอศิลปะขึ้นในบ้านเกิดของคุณเจ้าที่เมืองบรอนน์มึนดาเนา และก็จะเอาภาพเขียนที่รวบรวมมาไปเก็บไว้ที่นั่น

นี่เป็นคำขอจารึกจากส่วนลึกของหัวใจ และหวังว่าคำขอนี้จะได้ถูกนำไปปฏิบัติ

ข้าพเจ้าขอตั้งเพื่อนร่วมพรรคที่ซื่อสัตย์ที่สุด คือ มาร์ติน บอร์มันน์ ให้เป็นผู้จัดการมรดกของข้าพเจ้าเขาจะมีอำนาจเต็มตามกฎหมายที่จะจัดการ ข้าพเจ้าขออนุญาตให้เขานำสมบัติเท่าที่พอจะมีคุณค่าไปให้แก่พี่น้องของข้าพเจ้าในฐานะเป็นที่ระลึก หรือใช้ในการเลี้ยงชีพตามสมควรแก่อัธยาศัย และให้จัดการแบบเดียวกันกับแม่ภรรยาของข้าพเจ้า เลขานุการชายหญิงของข้าพเจ้าซึ่งได้รับใช้ข้าพเจ้ามาหลายปี

ข้าพเจ้าและภรรยาเลือกที่จะตายเพื่อหลีกเลี่ยงความอับอายของการยอมแพ้ เป็นไปตามความมาตรฐานของเราที่จะให้มีการเผาร่างของเราทันทีที่เราสิ้นใจแล้ว ณ ที่นี้ ซึ่งข้าพเจ้าได้ปฏิบัติภาระประจำวันของการงานส่วนใหญ่ของข้าพเจ้าในการรับใช้ประชาชนตลอดเวลา 12 ปีที่ผ่านมา

ให้ ณ กรุงเบอร์ลิน วันที่ 29 เมษายน ค.ศ. 1945. เวลา 4.00 น.

อดอล์ฟ ฮิตเลอร์

พยาน :

มาร์ติน บอร์มันน์

ดร. โจเซฟ เกิบเบิลส์

นิโคลัส วอน เบลโลว์ ²¹¹

---

²¹¹ ณรงค์ สิ้นสวัสดิ์, ผู้นำการเมือง, (กรุงเทพมหานคร : สำนักพิมพ์ไทยวัฒนาพานิช , 2523.) หน้า 115-116.

ภาคผนวก จ.

บทบาทของเยอรมันในสงครามโลกครั้งที่ 2

ในวันที่ 1 กันยายน ค.ศ. 1939 กองทัพอันเกรียงไกรของเยอรมันเดินทัพเข้าสู่โปแลนด์ อังกฤษและฝรั่งเศสผู้ทำหน้าที่ปกป้องโปแลนด์ได้ประกาศสงครามกับเยอรมันทันที ในเวลา 2-3 เดือนกองทัพเยอรมันได้โจมตีทั่วดินแดนยุโรปซึ่งถือว่าเป็นการทำสงครามแบบสายฟ้าแลบและในระยะแรกได้รับชัยชนะอย่างงดงาม

ค.ศ. 1940 เยอรมันสามารถยึดครอง เดนมาร์ก นอร์เวย์ และบุกโจมตีเบลเยียม ฮอลแลนด์ ฝรั่งเศสและโจมตีอังกฤษทางอากาศ

ค.ศ. 1941 เยอรมันเข้ายึดครองคราบสมุทรบอลข่าน เข้าโจมตียูโกสลาเวีย และกรีซและบุกโจมตีรัสเซีย ในปีนี้สหรัฐอเมริกาประกาศเข้าร่วมสงครามต่อต้านเยอรมันในเดือนธันวาคม

ค.ศ. 1942 นายพล Rommel บุกเข้าโจมตีทวีปแอฟริกา และได้ต่อสู้กับนายพล Montgomery ของอังกฤษ ในปีนี้สหรัฐอเมริกาได้ยกพลขึ้นบกทางตอนเหนือของแอฟริกา

ค.ศ. 1943 ในปีนี้กองทัพเยอรมันเริ่มอ่อนกำลังลงเมืองเยอรมันใหญ่น้อยถูกทำลาย ประธานาธิบดี Roosevelt เรียกร้องให้ประเทศเยอรมันยอมแพ้ กองทัพที่ 6 ของเยอรมันพ่ายแพ้ที่ Stalingrad ในรัสเซีย กองทัพเยอรมันในแอฟริกาก็เป็นฝ่ายพ่ายแพ้ กองทัพสัมพันธมิตรยกพลขึ้นบกที่เกาะ Sizilien และประเทศอิตาลี

ค.ศ. 1944 กองทัพล้มพันธมิตรภายใต้การนำของนายพล Eisenhower และนายพล Montgomery ได้ยกพลขึ้นบกที่ Normandie ประเทศฝรั่งเศสซึ่งกองทัพนี้ประกอบด้วยกองทัพเรือซึ่งมีเรือรบหลายพันลำและเครื่องบินเป็นจำนวนหมื่นกว่าลำ

ค.ศ. 1945 กองทัพล้มพันธมิตรยกทัพเข้าเยอรมันทุกด้านและยกทัพข้ามแม่น้ำไรน์เข้าไปในดินแดนเยอรมันตอนกลาง วันที่ 9 พฤษภาคม กองทัพเยอรมันประกาศยอมจำนนและฮิตเลอร์ ได้ฆ่าตัวตาย

หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 ประเทศเยอรมันมีจำนวนผู้เสียชีวิตและผู้สูญหายถึง 7 ล้านคน โดยไม่รวมจำนวนนักโทษที่รัสเซียกักขังไว้ในเขตตะวันออกหลายแสนคน ประเทศเยอรมันต้องสูญเสียดินแดนถึง 115,000 ตารางกิโลเมตรทางตะวันออก คือประมาณ $\frac{1}{2}$ ของอาณาจักรเยอรมันในค.ศ. 1936 ดินแดนที่เสียไปนี้ใหญ่กว่าประเทศเยอรมันตะวันออกในปัจจุบันซึ่งดินแดนที่สูญเสียไปนี้ทำให้เยอรมันต้องสูญเสียพืชพันธุ์ธัญญาหารถึง 1 ใน 3 ของจำนวนที่ผลิตได้ในประเทศและ 1 ใน 5 ของจำนวนสัตว์ทั้งหมดในประเทศ กองเรือสินค้าและโรงงานอุตสาหกรรมใหญ่ในต่างประเทศถูกยึดครองโดยฝ่ายสัมพันธมิตร โรงงานอุตสาหกรรมใหญ่ในประเทศถูกทำลายเสียหาย รถไฟและยานพาหนะอื่นเสียหายและบ้านเรือนเสียหายกว่า 5 ล้านหลังคาเรือน

ในปี ค.ศ. 1945 ถือว่าเป็นปีที่ประวัติศาสตร์เยอรมันโดยสิ้นเชิงเนื่องจากเมืองทุกเมืองถูกทำลาย เศรษฐกิจตกต่ำทั่วประเทศ กองทัพของฝ่ายชนะเข้ายึดทำให้บรรดาผู้คนลี้ภัยไปทางตะวันตกและตอนกลางของเยอรมันซึ่งผู้คนเหล่านั้นประสบกับความยากลำบาก ความหิวโหย เจ็บป่วยและความตาย ประเทศเยอรมันในขณะนั้นเต็มไปด้วยซากปรักหักพังของบ้านเมือง ซากศพทหารและพลเรือนที่เสียชีวิต ในเดือนกรกฎาคม ค.ศ. 1945 ผู้นำประเทศมหาอำนาจทั้ง 4 ที่ได้รับชัยชนะในสงคราม คือ อังกฤษ ฝรั่งเศส รัสเซียและสหรัฐอเมริกาได้มาประชุมกันที่เมือง Potsdam ใกล้กรุงเบอร์ลินเพื่อร่วมกันตัดสินชะตากรรมของเยอรมันในการประชุมครั้งนี้เยอรมันถูกแบ่งออกเป็น 4 ส่วน แต่ความพยายามในการปกครองเยอรมันทั้ง 4 ส่วนโดยสัมพันธมิตรทั้ง 4 ไม่ราบรื่นนักและต่อมาเหตุการณ์ดำเนินถึงขั้นรุนแรงจนกลายเป็นการแบ่งแยกประเทศเยอรมัน

ออกเป็นสองประเทศ คือ ประเทศสหพันธรัฐเยอรมัน (เยอรมันตะวันตก) และประเทศสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมัน (เยอรมันตะวันออก) และในวันที่ 13 สิงหาคม ค.ศ. 1961 รัฐบาลของสาธารณรัฐประชาธิปไตยเยอรมันเริ่มสร้างกำแพงเบอร์ลินซึ่งเป็นการแบ่งแยกดินแดนของทั้งสองประเทศอย่างเด็ดขาด

ภาคผนวก ฉ

ความสัมพันธ์ระหว่างประเทศโปแลนด์กับประเทศเยอรมันในช่วงสงครามโลกครั้งที่ 2.

ฉนวนโปแลนด์และเสรีนครดานซิก (ความไม่เป็นธรรมจากสนธิสัญญาแวร์ซายส์)

เมื่อประเทศสัมพันธมิตรในสงครามโลกครั้งที่ 1 ได้ตั้งประเทศโปแลนด์พบว่าประเทศโปแลนด์ไม่มีทางออกทางทะเลดังนั้นสัมพันธมิตรจึงตัดดินแดนของเยอรมันตรงพรมแดนทางทิศตะวันตกของแคว้นปรัสเซียตะวันออกของเยอรมันให้โปแลนด์เพื่อที่จะให้โปแลนด์มีทางออกทางทะเลบอลติกได้ ซึ่งทางประวัติศาสตร์เรียกดินแดนของโปแลนด์ที่เอามาจากดินแดนของเยอรมันว่า “ ฉนวนโปแลนด์ ” (The Polish Corridor) ฉนวนโปแลนด์ทำให้แคว้นปรัสเซียตะวันออกต้องแยกออกไปอยู่ห่างจากประเทศเยอรมัน นอกจากนั้นในสนธิสัญญาแวร์ซายส์ยังแยกเมืองท่าดานซิกของเยอรมันตรงปากแม่น้ำวิสตุลาออกไปตั้งเป็นอิสระซึ่งเรียกชื่อว่า “ เสรีนครดานซิก ” (The Free City of Danzig) เพื่อเป็นเมืองท่าที่ประเทศใดๆใช้ได้โดยมีคณะกรรมการบริหารของสันนิบาตชาติเป็นเจ้าหน้าที่ปกครองดูแล เมื่อฮิตเลอร์มีอำนาจขึ้นเขาต้องการได้ดินแดนของเยอรมันคืนมาซึ่งฮิตเลอร์อ้างได้ตาม “ หลักเชื้อชาติเดียวกันความอยู่รวมกัน ” ของวิลสัน คือ ในนครดานซิกคนเยอรมันต้องการจะกลับไปรวมกับประเทศของตนตามเดิม ส่วนในฉนวนโปแลนด์นั้นก็มีความเกี่ยวกับการคมนาคมของเยอรมันผ่านฉนวนโปแลนด์ติดต่อกับ ปรัสเซียตะวันออก เยอรมันเข้าออกไม่สะดวกเพราะติดฉนวนซึ่งเป็นดินแดนของโปแลนด์ ต่อมาเมื่อถึงต้นเดือนมีนาคม ค.ศ. 1939 ให้คืนฉนวนโปแลนด์บางส่วนเพื่อให้เยอรมันเข้าออกและติดต่อกับแคว้นปรัสเซียตะวันออกของตนได้และเมืองดานซิกจะต้องกลับมาเป็นของเยอรมัน ตามเดิม แต่โปแลนด์ไม่ยอมฮิตเลอร์จึงกล่าวว่าเขาจะใช้กำลังรุกรานโปแลนด์

สงครามระเบิด-เยอรมันโจมตีโปแลนด์

หลังจากที่เยอรมันลงนามในสนธิสัญญาไม่รุกรานกับสหภาพโซเวียตแล้วเยอรมันได้คุกคามโปแลนด์หนักขึ้นและโปแลนด์ได้เตรียมรับศึก มีข่าวลวงหน้ามาก่อนหลายสัปดาห์ว่าประชาชนโปแลนด์เดินขบวนจะไปร่วมกับเยอรมันบ้าง คัดค้านการเข้าร่วมกับเยอรมันบ้างและมีเหตุการณ์กระทบกระเทือนกันทางชายแดนบ่อยๆ หนังสือพิมพ์ของพรรคนาซีประโคมข่าวโจมตีและคุกคามโปแลนด์ด้วยถ้อยคำรุนแรง ในวันที่ 24 สิงหาคม ฮิตเลอร์ได้แจ้งต่อวุฒิสภาของ ดานซิกว่าให้ตั้งบุคคลของพรรคนาซีในดานซิกให้เป็นประมุขของรัฐและฮิตเลอร์ได้แจ้งต่อฝ่ายตะวันตก ทราบว่าจะต้องแก้ปัญหาดานซิกโดยด่วนและไม่มีการประนีประนอมกับอังกฤษจะต้องเลิกรับประกันเอกราชของโปแลนด์ แชมเบอร์เลนไม่รับฟังข้อเสนอของฮิตเลอร์ แต่ได้แนะนำไม่ให้ฮิตเลอร์ใช้กำลังให้แก้ปัญหาด้วยการเจรจา แชมเบอร์เลนบอกฮิตเลอร์ว่าถ้าใช้วิธีการรุกรานอังกฤษจะทำสงครามเพื่อปกป้องโปแลนด์

ในวันที่ 29 สิงหาคม ฮิตเลอร์รับว่าจะเจรจาโดยตรงกับโปแลนด์แต่ขอให้ฝ่ายนั้นแต่งตั้งรัฐมนตรีผู้มีอำนาจเต็มที่มาเจรจากับเยอรมันในวันรุ่งขึ้น อังกฤษเตือนฮิตเลอร์ว่า กำหนดเวลาของฮิตเลอร์กระชั้นชิดเกินไป โปแลนด์ไม่มีเวลาพิจารณาข้อเสนอถึง 16 ข้อที่เยอรมันส่งไปให้ได้ทัน และเยอรมันก็ไม่ได้ส่งข้อเสนอขึ้นไปให้อังกฤษและโปแลนด์พิจารณาก่อน เอกอัครราชทูตของอังกฤษและโปแลนด์ได้เข้าพบพอนริบเบนทรอป รัฐมนตรีต่างประเทศของเยอรมันทูตทั้งสองพยายามชี้แจงเหตุผลให้รัฐมนตรีทราบเมื่อวันที่ 30 สิงหาคม ค.ศ. 1939 แต่ไม่มีผล เกือบเที่ยงคืนของวันที่ 30 สิงหาคม เซอร์เนวิลล์ เฮนเดอร์สัน (Neville Henderson) เอกอัครราชทูตของโปแลนด์ประจำเบอร์ลินเข้าพบริบเบนทรอป ในคืนวันที่ 31 สิงหาคมและริบเบนทรอปได้ยื่นข้อเสนอเรียกร้องของเยอรมันให้เอกอัครราชทูตของโปแลนด์โดยบอกว่าให้ติดต่อกับรัฐมนตรีต่างประเทศของตนที่วอร์ซอ แต่สายโทรเลข โทรศัพท์ในกรุงเบอร์ลินได้ถูกตัดขาดหมด เอกอัครราชทูตโปแลนด์จึงติดต่อกับรัฐบาลโปแลนด์ที่กรุงวอร์ซอไม่ได้และขณะนั้นกองทัพของเยอรมันได้บุกข้ามพรมแดนของโปแลนด์เข้าไปแล้วตั้งแต่เช้ามืดของวันที่ 1 กันยายน ค.ศ. 1939 ฮิตเลอร์อ้างว่าที่เยอรมันต้องกระทำเช่นนี้เพราะ

(1) โปแลนด์ได้ระดมพลแล้วและดำเนินการเป็นปฏิปักษ์ต่อเยอรมัน

(2) โปแลนด์ได้สังหารผู้ชาย ผู้หญิงและเด็กเยอรมันในฉนวนโปแลนด์อย่างป่าเถื่อน เยอรมันซึ่งเป็นยักษ์ใหญ่ไม่สามารถทนให้คนของตนรับกรรมอย่างนั้นต่อไปได้

อังกฤษและฝรั่งเศสเข้าสงครามในตอนบ่ายวันที่ 1 กันยายนนั้น เซอร์เนวิลล์ เฮนเดอร์สัน เอกอัครราชทูตอังกฤษ ประจำกรุงเบอร์ลินได้แจ้งต่อรัฐบาลเยอรมันว่า ถ้าเยอรมันไม่หยุดรบแล้ว อังกฤษจะต้องปฏิบัติตามข้อผูกพันที่มีอยู่ต่อโปแลนด์อย่างเต็มที่ แต่เยอรมันไม่ยอมหยุดรบ ในเช้าวันที่ 3 กันยายน แชมเบอร์เลนซึ่งได้รับความเห็นชอบจากรัฐบาลอังกฤษให้ยื่นคำขาดต่อเยอรมันให้หยุดรบภายในเวลา 11.00 น. ของวันนั้น เยอรมันไม่หยุด นายกรัฐมนตรีของอังกฤษได้กล่าวปราศรัยทางวิทยุกระจายเสียงของอังกฤษเมื่อเวลา 11.15 น. ว่า ประเทศอังกฤษอยู่ในสถานะสงครามแล้ว ฝรั่งเศสได้ดำเนินการอย่างเดียวกันกับอังกฤษในวันเดียวกัน

การบุกโปแลนด์ (ทางภาคตะวันออก 1-5 กันยายน ค.ศ. 1939)

ฮิตเลอร์และบรรดานายทหารของเขาได้ตั้งความหวังเอาไว้ว่าทั้งอังกฤษและฝรั่งเศสจะไม่เข้าไปช่วยโปแลนด์เพื่อที่เยอรมันจะได้ไม่ต้องคอยพะวงศึกสองด้าน และฮิตเลอร์ตั้งความหวังไว้ว่าเขาจะเผด็จศึกโปแลนด์ให้เร็วที่สุด ก่อนที่อังกฤษและฝรั่งเศสจะเข้ามาช่วยโปแลนด์ทัน ดังนั้นเขาจึงออกคำสั่งให้กองทัพเยอรมันที่แข็งแกร่งที่สุดเข้ารุกรานโปแลนด์ในวันที่ 1 กันยายน ค.ศ. 1939 นักประวัติศาสตร์กล่าวว่ากองทัพที่ทันสมัยที่สุดในปัจจุบันก็ยังไม่อาจเทียบได้ กองทัพเยอรมันที่เข้าไปปฏิบัติการในโปแลนด์เป็นหน่วยปฏิบัติการพิเศษมีทั้งหน่วยทหารวิทยาศาสตร์ มีหน่วยรถถังหลายขนาดและหลายรูปแบบ รถถังที่ใช้ในการจู่โจม มีหน่วยปฏิบัติการเฉพาะกิจ เครื่องบินรบหลายลำ ลูกกระเบิดที่ใช้ในการทำลายล้างคู่ต่อสู้ รวมทั้งเครื่องบินติดอาวุธพิเศษ

ได้มีการวางแผนในการบุกโปแลนด์อย่างรอบคอบที่สุด เยอรมันจัดกำลังออกเป็น 2 กองพล กองพลหนึ่งบุกทางด้านเหนือ อีกกองพลหนึ่งบุกทางภาคใต้ ชาวโปแลนด์เตรียมสู้กองทัพเยอรมันเต็มที่แต่ขาดอาวุธยุทธภัณฑ์ที่ทันสมัย มีผู้กล่าวเปรียบเทียบกับ เป็นเสมือนคนหนึ่งใช้ม้า อีกคนหนึ่งใช้รถยนต์ในการเดินทาง ฝ่ายเสนาธิการโปแลนด์วางแผนว่าจะสู้พลางถอยพลางให้

ไปถึงแม่น้ำนารีว (Narew) บัก (Bug) วิสตุลา (Vistula) และแซน (San) ทหารโปแลนด์ตั้งความหวังไว้ว่า โปแลนด์จะตั้งรับทหารเยอรมันไว้ให้นานที่สุดจนกว่ากองทัพอังกฤษและฝรั่งเศสจะมาช่วยทัน แต่บรรดาเสนาธิการของโปแลนด์ก็ประเมินประสิทธิภาพของกองทัพเยอรมันผิดไป เยอรมันใช้ยุทธวิธีสายฟ้าแลบ (Blitzkrieg หรือ lightning war) กล่าวคือในตอนเช้ามีดของวันที่ 1 กันยายน ค.ศ. 1939 กองทัพอากาศเยอรมันที่เรียกกันว่า Luftwaffe ก็ทิ้งระเบิดแบบปูพรมไปทั่วเมืองสำคัญทางยุทธศาสตร์ของโปแลนด์มากกว่า 30 เมือง รวมทั้งฐานปฏิบัติการของกองทัพอากาศโปแลนด์ซึ่งถูกถูกระเบิดจนใช้ประโยชน์อะไรไม่ได้ในสงครามครั้งนี้ กองทัพอากาศเยอรมันยังทิ้งลูกระเบิดลงตามทางรถไฟและเส้นทางคมนาคมที่สำคัญของโปแลนด์เป็นการช่วยหน่วยปฏิบัติการพิเศษที่อาจจะทำงานล่าช้า ชั่วเวลาเพียงวันที่ 5 กันยายน ประเทศโปแลนด์ทางทิศตะวันตกเป็นของเยอรมัน

ประวัติผู้เขียน

นางสาวอรพินท์ คำสอน เกิดวันที่ 1 ตุลาคม พ.ศ. 2515 ที่จังหวัดกรุงเทพมหานคร สำเร็จการศึกษาระดับปริญญาตรีอักษรศาสตรบัณฑิต วิชาเอกภาษาเยอรมัน คณะอักษรศาสตร์ มหาวิทยาลัยศิลปากร ในปีการศึกษา 2537 และเข้าศึกษาต่อในหลักสูตรอักษรศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ ภาควิชาวรรณคดีเปรียบเทียบ คณะอักษรศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย เมื่อปีการศึกษา 2538

